

MURASZOMBAT és VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Égész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felölts szerkesztő: Dr. VRATARITS IVÁN.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények e lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.

Nyitlert petit sora 50 fill.

Nemzeties irány fejlesztése.

Ha az örvendetesen megindult magyarosítási áramlatot helyes mederben tovább akarjuk fejleszteni, akkor az alapvető munkálataknál megállanunk nem szabad. Sok helyütt tapasztaljuk, hogy míg az iskolában a legszebb eredménnyel tanítják a magyar nyelvet már évek óta, ennek hatása alig mutatkozik az életben. Mi lehet ennek oka? Véleményünk szerint az, hogy a növendékek az iskolai fegyelem kényszere alatt többé-kevésbé megtanulják a magyar nyelvet, de nem szittak magukba a nemzeties érzést, mely őket állandóan a magyar nyelvhez bilincselné.

Igy azután egy ellenséges áramlat pozdorjává zuzza az ő magyarságukat. Elismerjük, hogy a magyarság uttörői az iskolában e tekintetben is feladatuk magaslatán állanak, de fásztó munkájuk a gyermekek értelmi fejlettsége miatt nem hozhatja meg a kívánt sikert. Hiszen az iskolákban csak a honszeretet magvát hinthetik el, mely csak gondos ápolás által idővel növekedhetik izmos fává, mely azu-

tán dacolni képes idegen befolyásu áramlatokkal.

Sajnos azonban, azt kell tapasztalnunk, hogy midőn a zseme szivekbe elültetett honszeretet magva kisarjad, csemetévé növekszik, akkor nincs támpontja, vezetője, hogy a reá zuduló viharokkal győzelmesen megvívjon. A nemzeti irányu iskolai nevelés megszűnik ép akkor, midőn a gyermekek értelmi fejlettségének ama fokára jutott, hogy a nemzeties eszméket felfogja, megszeresse. E bajon segitendő, Wlassits, volt kultusz miniszterünk helyes érzéssel felfogta az ifjúsági egyesületek nagy horderejét és a vezetése alatt álló tanferfiakat ifjúsági egyletek alakítására buzdította. S mi volna természetesebb, minthogy az ifjúsági egyletek belételeben azok vigyék a vezérszerepet, akik a fejletlen gyermeki szivbe a nemzeties érzés első csirait oltották. Helyes vezetés mellett a serdülo ifjakban oly lángra lehetne gyullasztani a honszeretet nemes tüzet, hogy azt az élet minden viszontagságai nem tudják lelohasztani. „Kie az ifjúság, azé a jövő”. Mi pedig eladdig gaddtalan prédának engedjük az ifjúságot, ahelyett, hogy

őket egy szervezetbe egyesítve a magyar nemzet testéhez szorosabban hozzá kapcsoljuk volna.

Nemzeties irány fejlesztéséhez nagyon hozzájárul az előjárók böles magatartása. Ők a megtestesült magyar állameszme képviselői, az ő működésük révén itelik meg az egész kormányzati szellemet. Ha a nép előjárójában igazságos vezetőjét, őnzetlen tanácsadóját tanulja tisztelni, ha a nép látja, hogy előjárója az ő érdekeit becsüli, akkor tisztelet fogja környezni minden oldalról, nemcsak a magyar állam hatalom exponensét, hanem magát a hazán is oly szeretettel fog csüngeni, hogy a haza szükségleteinek fedezésére örömmel áldoz pénz- és véradót.

Nemzeties szellem fejlesztésének szükségessége lebegett a helyben székelő kulturgylet szeméi előtt, midőn mezőgazdasági egylettel karöltve rendezte éventként az ifjúság részére az ugynevezett gazdasági vándortanfolyamokat. Nagy horderejű intézmény ez nemcsak kulturális, hanem nemzeties szempontból is. Az ifjúság ugyanis az ily előadások alkalmával tapasztalja, hogy a magyar állam iparkodik minden téren az

TÁRCA.

Jámborok klubja.

— A „Muraszombat és Vidéke” eredeti tárcája —
Irlta: SIGMA.

H „Central” fogadó előtt két úriasan öltözött alak áll. Tájékozatlan veseletük minden figyelmes szemlölöben azon meggyözdött érleli meg, hogy bölesöjük nem itt ringott és nem e helyen szoktak a ragyogó nap sugarakban gyönyörködni. S valóban ezek idegenek.

Az egyiknek termete nagy. Összeráncolt magas honlokán a dac és érelynek olytén kifejezése ült, mely a raffiniált kártyajátékosokén szokott megjelenni. Csukott ajkain pedig olys valamit lehet látni, mit nem minden areon vehetni észre. Valami gunyos, szenvedélyes, pénzszomjas kifejezés, mely titkos dolgokról regél s melyet csak megvetéssel lehet hosszabban figye'ni. Ez az ismeretlen idegen különben párisi lakos. A Place de la Bourse-n egy seccios styben épült ház első emeletén volt bizar fényvel berendezett lakása. Garzon ember s jól ismert alakja a montecarlói, aacheni, osztendei, wiesbadeni és párisi játéklkluboknak.

A másik zömök testalkattal bír. Széld arc-kifejezése, élökölö megjelenése, nemes magatar-

tása, distiguált modora arra enged következtetni, hogy jó módu, nemes családban látta megvirradni a napfényt. S ezuttal a külső nem esall meg bennünket, mert ez az idegen, kiröl itt szökel, egy kevély olasz város legtiszteltebb s igen gazdag gröl családnak a sarja.

Mintha az intrikában teljesen járattan volna s becsületében mocsoktalan, szöltja meg a legudvariasabban az első az utóbbit.

— Milie pardon! Uraságod nem tudja kérem, merre van itt a „Jámborok klubja”?

— Fogalmam sines róla! — volt a felelet.

— Ugy vagyok értesülve, hogy ez a hely ezen nagy város intelligentiájának gyülhelye s ha valaki felvilágosítást adna róla, nagyon lekötelezme, mert szeretném az oda bevezető utat megtudni.

— Hát itt már annyira fejlődött a klubszellem es sport-élet? Aztán mire való a klub?

— Amint én tudom az adott információból, szórakoztatás kedvéért alakult. Magyar cigányzene is járja benne; a vig élet, tánc, játékek, szóval mindenféle szórakoztatásnak a színhelye. Valami nagyon kellemes társaság gyülhet itt egybe! Azért akarok én is bejutni.

— Igazán nagyon kíváncsivá tesz s ha ez igazán olyan banális mulatóhely is, akkor kegyes engedelmével én is segítségére leszek a tudivalók megszerzésében.

Tehát ketten voltak. Egy a dologba beavott, és egy: balek. Első utjuk a szállodáshoz vezetett. De mielött ennek eredményét adnám, ám vessünk egy pillantást a „Jámborok klub”-jára.

Jámborok klubja! A hangzatos és jól csengő elnevezés után azt hinné az ember, csupa nemes tetek származnak el ebből a klubból s fenököl gondolkozása, nemes érzési, szennytelen embe-rekböl áll, kik tehetségükhez képest csak igaz, szép és jó céloknak szögödtek a szolgálattába.

De belekélzelve magunkat a cikornyás, kikent és kifent életmódba, mely külső esbájvaival ma különösen vonzó, szinte azon neveltségis kijelentésre fakadunk: Milyen laikus gondolkozás ez.

P-rze! Mert az ezen spherában élök már mintegy megcsökönnyösödtek a gonoszgazdaság és jellemtelenségben. Képesek ök mindenre, csakhogy pénzhez jussanak. Ugy gondolkoznak, hogy a rut belsöt esinos külsö eltarthatja.

S ez áll a „Jámborok klub”-jára. Hangzatos elnevezés a klub külszine, galád tetek a tartalma. Kik tagjai? Az „elökölö”-ség eladósodott tagjai, kik, hogy céljukat elérhessék, mely a pénzszerezésben áll, notorius hamis kártyásokkal szövetkeznek. A szövetkezet zártkörü s csak belépö jeggyel mehet oda bárki, aki pénzre ember hírében áll és lépre esalható, mely aztán már a megbélyezgettek dolga. Mig ök az ilyen aldozatokkal játszanak

ő boldogulásának, anyagi előmenetelének eszközeit kezébe szolgáltatni, miért is a jövővő állambatalomhoz nagyobb szeretettel vonzódik. Másrészt a történelmi előadások révén hazafias szelleme fokozódik ép ama korban, midőn keble a különböző befolyások iránt legérzékenyebb. Mindezeket egybevetve azt mondjuk, hogy nálunk az ily irányú tanfolyamok valódi életviselkedet képeznek és ha nem volnának, meg kellene őket honosítani.

De minek fejtegetjük a nemzeties szellem fejlesztésének szükségességét, minek jelöljük meg a nemzeties irány eszközeit? A kik velünk egyetértenek, azok bizonyára megtalálják a leghelyesebb módot arra nézve, hogy népünk ne csak nyelven, hanem érzésben is magyarrá tegyék. Ha erősen nemzeties érzés járja át népünk keblét, akkor nem kell félnünk a konkolyhíntóktól, mert hiábavaló erőlködésük népünk sziklaszilárd hazaszeretétén hajótörést fog szenvedni.

Mi az oka ami gyenge átlagterméseinknek?

Ha kezünkbe veszünk egy-egy külföldi szaklapot, bámulattal olvashatjuk azokat a magas termés-átlagokat, amelyeket az ottani gazdák érnek. Bámulatunkat azonban nyomban követi a kérdés: miért nem érhetik ezt el ami gazdáink? Talán az a németországi gazda jobb szántón gazdálkodik, vagy tán hatalmában áll az időjárást kénye-kedve szerint kormányozni? — Sem az egyik s még kevésbé a másik. Dehogy szántóföldjét jobban megmunkálja, nagyobb gondot fordít a vetőmagra s a termésével kivitt növényi tápanyagok visszapótlására, — az már bizonyos. De bizonyos az is, hogy a nálánál okosabbtól szivesen tanul, s szivesen hallgatja meg a szaktanácsokat.

A rendszeres talajmivelés képezi legelső biztosítékát sikeres termelésünknek; nagy mértékben függ ettől termésmünk nagysága, biztonságja és minősége. A helyes talajműveléssel nemcsak a talaj fizikai tulajdonságát javíthatjuk, hanem elősegíthetjük a talajban levő nyers növényi tápanyagoknak elmulását, s így a növények által könnyen felvehető állapotba hozhatjuk.

Innév van az, hogy azon a talajon, melyen helyesen, oszkerűven vitétetet keresztül a talajmivelés, a trágyázás utáni években is igen jó terméseket kap a gazda.

De hát miben is áll az az oszkerű és helyes talajmivelés? — Az oszkerű talajművelés abban áll, hogy minden növény több szántásba vetessék, s a szántásokat aként alkalmazza a gazda, amint az illető növény természeté azt megkívánja.

Talajmivelésről beszélni, irni — sokan azt gondolják, hogy fölösleges munka: hisz! szántani, vetni — aki gazdálkoddással foglalkozik — ugy is tud. Aki pedig ahhoz nem ért — de gazdálkodni mégis akar — fogad magának egy hozzáértő cselédet.

Ez a felfogás még nálunk nagyjátalában a gazdálkodásról.

Pedig ha megvizsgáljuk akármelyik község határát, de sok hibás szántást és vetést fogunk ott találni. Az egyik vetés nagyon sűrű, később okvetlenül meg kell, hogy düljön, az ilyen vetés a gazdának csak tippelt, mint mondani szokták, „mádménylivi” szemmel fizet, ára az ilyen gabonának nincs. A másik vetés viszont oly ritka, hogy kapálni lehetne, a kálászok csak ugy kiabálják egymást; az ilyen vetést fölveri a dudva, gyom s a kultúr növény csak sinylódik. Mit arat e vetés gazdája? Bizony gabona helyett — ocsut.

Ha most számíthat tesz az a gazda, aki ilyen gabonát visz piacra, önként rájön arra a szomorú tapasztalatra, hogy az a kis őrszeg, melyet az aszott szemű, szemetes gabonáért kapott, még azt a csekély termelési költséget sem fogja fedezni.

Világos, hogy az ily gazda a mai nehéz viszonyok között tönkre jut, a birtok gazdát cserél. Abon ezen állapot tartósan ismétlődik, nagyon természetes, megszűnik a gazdálkodás jövedelmező foglalkozás lenni. A gazdák ezen szomorú sorsa azonban nemcsak nekik fáj, fáj ez az egész államnak, az egész társadalomnak. Hiszen azt tudjuk, hogy a kereskedelem, ipar csak ott prosperálhat, a hol a mezőgazdaság virágzik, mert ugy az ipar, mint a kereskedelem szoros összefüggésben van a mezőgazdaság állapotával; sőt megérzik ennek baját előbb utóbb oly foglalkozási ágak is, melyek nincsenek közvetlen kapcsolatban vele. Joggal mondhatjuk tehát, hogy a mezőgazdaság képezi az alapkövet a társadalomnak. Mar pedig ha az épületnek az alapja gyengül, pusztul — el fog pusztulni a többi része is.

Ha ezeket tudjuk és tekintetbe vesszük, hogy a külföldön, de különösen Németországban, milyen nagy figyelemmel mivelik a gazdák földjeiket s a visszapótlásról hogyan gondoskodnak, megjeljük a magyarizatiát azon csodás termés átlagoknak, amelyeket mi a jelenlegi gazdálkodási módokkal még megközelíteni sem vagyunk képesek. Ott, hol szabálynak tekintik azt, hogy ősszel minden talpalatnyi föld feltöréssék, s ott, hol az ősi mély szántás 20—25 cm.-re eszközöltetik, sem a talajmivelésben, sem a trágyázásban nem takereskednek, csak természetesen nevezhetők ezen előttünk hitellen nagy átlagok.

(Vége köv.)

Kérelem

Vasvármegye közönségéhez!

A Vas megyei Kultúregyesület folyó év június hónapjában, Szombathelyen, a vármegye ház termeiben kultúrtörténeti kiállítást ohajt rendezni.

E szándékában azon cél vezérli, hogy összeállítsa és a nagyközönség bemutatása ugy az általános művelődéstörténetnek, valamint Vasvármegye kulturális múltjának ezen vármegye területén őrzött becses emlékeit, melyek vagy saját művészi becsüknél fogva, vagy általános művelődés, illetve műtörténeti szempontokból bírnak értékkel, s mint ilyenek, származhatnak a művelt közönség méltó érdeklődésére.

Ezen intencióktól áthatva az egyesület késszettel hok meg minden töle telhető áldozatot a kiállítási szikere érdekében, mert bizik Vasvármegye művelt közönségében, hogy bizonyynan megértenei és méltányolni fogja e kiállítás jelentőségét.

De a legnagyobb fáradság, a rendezőség leg-gondosabb körültekintése sem volna képes megfelelő eredményt elérni, ha maga a nagyérdemű közönség nem nyújtana segédkezet a kiállításra összeállítandó, megfelelő anyag felkutatásához!

Ezért az egyesület bizalommal kéri fel a vármegye közönséget, egyházi és világi hatóságait, hogy akik művészi becsü, kultúrtörténeti értékek bíró tárgyak birtokában vannak, vagy mások tulajdonában megörözött ilyen tárgyakról tudomással bírnak, kegyeskedjenek erről a kiállítás rendezőségének alulról enökét (akik Gyöngyöspábatibon) értesíteni és vele becses elhatározásukat f. évi március 15-ig közölni arra nézve, hogy hajlandók-e az említett tárgyakat értékek biztosítása és az egyesület felelőségének feltétele mellett a kiállítás céljaira es idejére átengedni.

Kelt Szombathelyen, 1905. évi febr. 15-én.

Gróf Széchenyi Rezső s. k., a rendezőség bizottság elnöke. Ostffy Lajos s. k., a rendezőség bizottság jegyzője. Bezerédj István s. k., aispán, a Vas megyei Kultúregyesület másodelnöke. Balogh Gyula s. k., vmegeyi főlevéltárnok. Janossy Gábor s. k., Kaffner Béla s. k., Kárpáti Kelemen s. k., báró Miske Kálmán s. k., a rendezőség-bizottság tagjai.

s őket a leghíványabb módon az utolsó fillérig is kizarolják, egy bizonyos különös „előkelőség” mulat és imponáló szerepet tölt be: tüntetőleg viselkedik a bakkarant, rulett és turf világában. S kiket a külső fény, pompa elvikhathat, azt hiszik, hogy ez az intelligencia és a pénzarsztokracia. No már, hogyné! Vannak ott imádottak és imádók. Csillag-villog a gyémánt és sok drága kő... De ha lerántjuk mindezekről a leplet, elundorodunk a keptől, mely a mindenképeni nyereségre irányzott szerencsejáték iparszerű gyakorlatát ábrázolja a mételey fertőjében. Az ott látható titkos rugókkal ellátott asztalon bélyegzett kártyák fekszenek, körülte az undorkeltő és gyilkos alakok... Az asztal alatt vértócsa, benne elektelenített emberi alakkal bíró anyag. mellette pisztoly és egyéb gyilkos eszköz... Amott az immoralitás legocsmányabb fertője az izsap minden, csak nem termékenyítő nemével... .

Borzalom! S ilyen a „Jámborok klub”-ja! Történetében hány fekete és hány véres lap! Abban átok, ebben dráma örök intelme. Az ifjú, férfi-és aggkornak hány szép jövőre, nagy reményre jogosult alakja vész el ott, hová az ördög kínos bánjányának bírása mézes hidon, polypos karokkal, majd az állatias ösztönök iránti vak engedelmesség szív és ész nélkül csalta az Isten képre és hasonmására teremtet lényt.

Ez vázrajza a „Jámborok klub”-jának!

S a szállós látva közölgenei a két alakot, az elsőnek észrevétlen szemhunyorintása után minden megértett. Kérdéskösdősükre a „Jámborok klubja” felől késszettel szolgált felvilágosítással és szolgálatát is lefejálotta a két idegennek. Majd bizonyos szemfényvesztő caeremoniák közepette oda be is vezette őket.

Tündérvilági látvány tárult föl előttük. Gyönyörködhettek mindenben. mi szemnek, szájnak és egyéb emberi érzéknek kellemes és jól esik. S kezdte őket fokozatos egymástánban a fény, pompa, kéj és mámor áthatni és átjárni s mikor az előszereplők már jól végeztek munkájukat, végül a többiek közé kártyaszalhoz ültek és belelegyedtek a gyilkos játszmba.

S játszottak... Játszottak mindkettén. A nagy természetű először vesztett, majd nyert — folyton és végig. S a zömök testalkatu ember? Kezdetben szerencsével játszott, de azt elfordították tőle s vesztett folyton, mindig. Elvesztette, pénzét, vagyonát, örömet, boldogságát, lelkinguagmat, — e életét és egy csekélyke golyó odaküldte elődei közé: a vérel borított sirhantok közé.

S ment másnap a gyászjelentés a vigan játszadozó kisdéd csapat között boldogan élő édes feleségnek: Úra ismeretlen okból boldog létre elszenderült.

HIREK.

— **Dr. Czifrák János** ügyvéd, a Muraszombati Takarékpénztár új ügyese, f. hó 2-án Muraszombathra érkezett s végleg meglepedett, szinte örömmel üdvözlők s kíváncsi neki, hogy érezze magát jól közöttünk. — Közismeretű, minden jöved és nemeseit felkészült tudományosságú társadalmi különbségeket nem ismerő cizvilági modorra hozott társadalmunk sok szempontnyit fűz, adja Isten, hogy e remények teljesjenek, amiben mi a magunk részéről nem élkedünk.

— **Heiszler Károly** szolgabíró f. évi február hó 27-én Muraszombathól új állomáshelyére, Felsőőrre végleg eltávozott s ott f. hó 1-én elfoglalta hivatalát. Tavozását öszintén sajnáljuk, mert társadalmunk egy derek hasznos tagját veszítette el benne.

— **Tulajdonos és szerkesztőváltás** a „Vasvármegye“-nél. A „Vasvármegye“, Szombathelyen megjelenő napilap tulajdonosa Kaffer Béláról egy konzorciumra ment át, főszerkesztőjé pedig Kaffer Béla helyett Lingauer Albin lett.

— **Vármegyei tisztviselők értekezlete.** Bezerédy István alispán kezdeményezésére a vármegyei tisztviselők Szombathelyen a napokban értekezletet tartottak, melyen minden járás képviseltette magát. A muraszombati járásból az összejövetelen Pósfay Pongrácz szolgabíró vett részt. Elhatározták, hogy az értekezletet ezután minden évben május és november hónapok első kedjén tartják meg.

— **A fümei kormányzó állás.** A lemondott báró Roszner Ervin fümei kormányzó utódjául gróf Bathányi Tivadart és gróf Szápáry Pált emlegették.

— **A kerzai postahivatal.** A soproni posta-és táviráda igazgatóság az egyidőre beszünetelt kerzai postahivatalt ismét megnyitja, miért is a postamesteri állásra pályázatot hirdetett. A pályázati kérvények beadási ideje f. hó 10-é.

— **Halalozás.** Szele Istvan a „Seiler Henrik utódi“ szombathelyi könyvkereskedésnek tagja február hó 27-én 66 éves korában szívizélhűdés következtében Szombathelyen elhunyt.

— **Köszönet.** Az iskolás gyermekek hangversenyére meg Skrílec Mihály dr. volt szüves 10 koronát felülfizetni, melyért halás köszönetet mond a rendezőség.

— **Március 15.** A belatinezki polg. olvasó-1848 március 15-ének évfordulóját f. hó 12-én d. u. 5 órakor kezdődőleg ünnepli meg saját helyiségében, melyre a hazafias közönséget mely tisztelettel meghívja.

— **Külső tárgyalási napok.** Pósfay Pongrácz járási fősolgabíró székhelyen kívül Vizlendván f. hó 8-án, Tótkeresztúron 10-én, Vashidegkúton pedig 15-én tart tárgyalást.

— **Tenyészapaállat vizsgálat.** A szokásos évi tenyészapaállat vizsgálatokat a járási mezőgazdasági bizottság az idén a következő helyeken és napokon ejti meg: Felsőlendván március hó 3-án, Póterhegyen 6-án, Vizlendván 8-án, Tótkeresztúron 10-én, Prosznyakán 13-án, Vashidegkúton 15-én, Bodohegyen 17-én, Battánydon 20-án, Csendlakon 24-én, Mártonhelyen 27-én, Muraszombathon 30-án, Mezőváron 31-én, Utóvizsgálat április hó 7-én lesz Muraszombathon.

— **Ménevizsgálat.** F. hó 3-án Metzker Mátyás uradalmi tisztartó elnöke alatt Muraszombathon a kiküldött bizottság — egy méneskarri szándos — közbenejöttével ménevizsgálatot tartott, mely alkalommal két mént vezettek elő, de a bizottság csak az egyik, Kuzma Péter mezővári lakos tulajdonát képező mént találta tenyésztési célra alkalmasnak.

— **Megszurta a csendűr.** F. hó 2-án d. u. 3 órakor a felsőlendváni csendűrök egy járőre portyázás közben Sereghaza községbe portyázás közben Sereghaza községbe ért, a hol tudomására jutott, hogy Büesek Antal ottani lakos engedély nélkül egy forgó pisztolyt tart hazájánál. A csendűrök, előírásból híven, a revolvert elakarták kobozni, aminek büesek elücs szegült, az elközbást fogyanatosító csendűröknek neki támadt, sőt Iby Mátyás csendűr fogyervert megragadva, azzal dulakodni kezdett. A csendűrök sikerült fogyervert kiszabadítani és a dühöngő Büeseknek karját szuronyalván átszurta, mivel sikerült a veszedelmes embert ártalmatlanná tenni. A súlyosan

sérült Büesek Antalt a csendűrök a kir. járásbírósnak adták át, a honnan azt kihallgatása után a járási kórházba szállították. A jogos fogyerverhasználat megállapítása végett a csendűrök az eljárást megindította.

— **Harikiri.** Skrílec István battánydi jómódu gazda már két éve szenvedett gyomorbetegségben. Betegsége folyton súlyosodott, elviselhetetlen fájdalom okozott a szerencsétlen embernek, hogy kínzó szenvedéseitől megszabaduljon, így konyhával hasát felvágta és beleit össze-vissza metszette, szörnyű seibebe két óra kínlódás után belehalt.

— **Tolvaj cigányasszonyok.** Csütörtök délelőtt Horváth Anna dombjai és Horváth Juli kisszombati cigányasszonyok Rónafő községben koldultak. Bementek Vratáris István gazda portájára is, ahol a gazda édes anyja foglatoskodott, aki megszánta a koldulókat és kenyeret akart nekik adni. Mig az asszony a kenyérvágással bajlódott, addig a cigányasszonyok a szobában levő ládát felemeltek, s onnan több férfi ruhát ellopak és a házból kifutottak a rablott holmival. Az asszony hamarosan észrevette a tolvajlást, lármát ütött, mire a községheliek a futó cigányasszonyok utána vetették magukat s sikerült is elfogni a tolvajokat, akiket a lopott ruhákkal együtt a csendűröknek adták át.

— **A marokkai gyilkosság.** Megemlekeztünk, hogy Gorza Mihály marokkai lakos állítólag verés következtében meghalt. Amint utólag a boncolásnál kiderült, Gorza halálát előre haladott tüdővész okozta, ennek következtében a gyilkossággal gyanúsított Matkcs János ártatlansága kiderült, akit nyomban szabad lábra helyeztek.

Előfizetési felhívás.

Mint hogy tisztelt előfizetőink között, különösen a vidéken, sokan vannak, kik még az 1904. évi II. félévi előfizetési díjjal tartoznak, tisztelettel kérjük a lejárt előfizetési összegnek megküldését, nehogy e miatt a lap rendes szétküldése fennakadást szenvedjen.

Egyben kérjük azon előfizetőinket, kiknek előfizetése december hó 31-én lejárt, hogy az előfizetéseiket már most megújítani sziveskedjenek.

A „MURASZOMBAT ÉS VIDEKE“
kiadóhivatala.

CSARNOK.

Levél a Szerkesztőhöz.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Engedje meg nekem, hogy „Margit“-jének, ki b. lapjának ez évi február 12-iki számában előtűnik Cupido papnjének — bár lehet, hogy csak papja annak, — bemutatkozott, én a „Sigma“ bemutatkozom és egyben-másban kéreseink az alábbiakban eleget tegyek.

„Nem mondhatom ugyan azt magamról, mit Kukorica János a „Janos vitéz“-ben, hogy t. i. „becsületes jó magyar név“, de azért én sem himezek-hámokok, megmondom, hogy biz csak „Sigma“ az én nevem. Midőn az ég homlokából eredtem és virágok között a tenger fényes habjából hajnalban keltem ki, meghíletelt a szépség és szerelem istenasszonya és én ettől az ihletlő elkabulva rózsás színben láttam a föld ölet. De amint oda szállottam és felületlen körüllegeltetem szememet, az ihlet dicsővé el-tűnt körültem és a föld öleiben kiellen, sivár pusztaság hátán láttam magamat.

Úgy elszurult a szívem, hogy bujdosásmnak adtam fejem és vándorbotot fogva kezembe, nekiindultam a végtelenségnek.

Egy vázt kerestem és hosszu kínlódások után mindennapi alakban megértém e pontra, melyen Margit sorait olvastam feleletül azon hiradásokra, melyekben időközti utamat és élményeimet meg vágyaimat irtam le. S ha már Margit volt őszinte, én is őszinte leszek.

Megvallom, hogy létem első percétől a szerelem átka kísért. Kerestem egy lánykát, ki szépségem, napom, gyötrelmem, mindenyei anyaglan, kit Margit szerencsés barát-nőjének nevezni.

Oh!... Hajnalfényben ragyogó szemekben a napnál is erősebb tűz megrabolt engem, s nekem barátjéba oltárom, bálványom lett, hővé terdelve, buzzgón csengve enyhülésemet vártam. S midőn leborultam előtte véghetetlen fájdalommal, a fagyos jégkéregre mutatott, mely szívet borítja... S elváltunk! Ma már az én szívem helye is megkövesedett. De ki tudja?... Vannak csodák is.

Ezen történet óta most hallok hirt ismét „Ő“ róla Margit utján, midőn az abc-ben városatyák között élek. Bár ez fájó emlékeket ébreszt föl bennem, mégis édes a reminescentia. S midőn előre bocsajtom, hogy társaságunk nagyon diszes, distinguált elemekből áll, kik baltorsban élnek, mert szeretik mindnyáján, bár e szót tőlünk nem hallja senki, mivel mindnyáján úgy érezzük, bensőnk azt sugja, hogy a legesengőbb hangon sem értené azt meg eszményképünk, — tehát agglegények vagyunk — szivesen áruolom el azon közös érzelmünket, hogy Margitot barátjójával együtt a legnagyobb tisztelettel és udvariassággal avatjuk fel jelentkezésére társaságunk tagjává. S ha Carnevalunk Hymen lánczaival nem is köt össze bennünket, bár ez kizárva nincsen, az a jelzett esetben mindenesetre megtörténik, hogy egyenként fölhatalmazuk szerkesztőnket, mutassa be az abc, a városatyá és Sigma embereit és akkor eldől fogadása is, beteljesedik minden, vagy legalább is sok kíván-sága, vágya,

Addig azonban csak legyen kíváncsi és legyen a homályban.

Elégedjek meg tehát most csak ennyivel! Polemiákat mi nem folytatunk, de szivesen társalgunk és küzdünk, ha kell. Örülünk azonban annak, hogy legalább Margit és társai érdeklődését felkeltették így is, midőn szerénységünkben a névtelen ismerősök között erőnközvé képest dolgoztunk.

Fogadja a gárda tiszteletteljes üdvözletet!

Sigma.

Apró hirdetések.

Gazdákörünk 2 Kühne-fele sorvetőgépet kínál eladásra, jelentkezhetni az iródban.

Marhasó kapható kilónként 13 filléret Kardos Jozsef muraszombati kereskedésben.

40 métermázas első rendű széna jutányosan eladó Ratkol Mihály unál Muraszombathon.

3 éves, jó muraközi ménlovat keres a gazdákör.

A gazdákör hivatalos helyiségében a gazdák egy Kühne-fele aranka tisztító rosta áll rendelkezésére. A tisztítás díja kilónként 3 fillér.

Vetőmagvakat szivesen szerez be a gazdákör, ha ez iránt a titkár hivatalnál előzetes jelentkezék,

1172/905. A muraszombati járás főszolgabírája.

Pályázati hirdmény.

Elhalalozás folytán megüresedett muraszombati VII. kéményseprői munkakerületre ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázni kívánók kötelesek az 1884. évi XVII. t.-cz. 1. és 4. §-a értelmében megkívánt kellekeltet kimutatni és 6329/903. számú vármegyei szabályrendelet 1. §-a értelmében igazolni, hogy gyujtogatásért vagy tűzvesz okozásáért büntetve nem volt és nem iszások.

A VII. kerület áll: a muraszombati járás 114 községéből, hozzávéve a szentgotthárdi járásból Szentmátyás, Magasfok, Bónisfalva, Békától, Kalch, Marokré, Kis- és Nagy-Dolincz, Kerkaskápolna, Bajánháza, Kercza, Szomorócz, Domoнокsa, Kapornak, Senyeháza, Dávidháza, Kótormány, Hodos, Saál és Óriszentpéter községeket.

Pályázati kérvények hozzáz legkésőbb 1905. évi május hó 6-ig nyújtandók be.

Muraszombat, 1905. február 18-an.

Főszolgabíró mb.

Heiszler Károly,
szolgabíró.

753/1905. tkv. sz.

Utóajánlati árverési hirdmény.

A muraszombati kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyanafalvai takarékpénztár végrehajtónak Spilák György völgyközi lakos végrehajtást szenvedett elleni 300 korona tőke követelés és járulékaikielégítése iránti végrehajtási ügyében az 5261/1904. sz. árverési hirdmény folytán 1905. február 6-án Völgyközött megtartott árverés dr. Schaffer Imre szentgotthárdi lakos által 715/1905. szám alatt beadott utóajánlat folytán hatályon kívül helyezték és az ezen kir. járásbíró, mint tkvi hatóság területén lévő, a völgyközi 7. sz. tkjvben A I. 1—16. 18. 19—21. sor 174—175/3, 193, 194, 195, 198, 212, 213, 216, 219, 220/a, 229, 237, 16, 17/b, 188/3, 188/4, 188/10, 188/11, 188/12, 188/13, hrsz. 35. házs. birtokból Spilák Györgyöt illető ^{2/3} részre 1232 koronában, a 10. sz. tkjvben A I. 1—4. sor 170, 174—175/5, 512/6, és 542/a hrsz. birtokra 343 korona 20 fillér, az 58. sz. tkjvben \pm 1. sor 544/a hrsz. birtokra 45 korona 10 fillér, a 65. sz. tkjvben I. 1. sor 236. hrsz. birtokra 25 korona 30 fillér, a 175. sz. tkjvben A \pm 1. sor 208. hrsz. birtok 17 korona 60 fillér utóajánlati árban az árverés elrendeltetik s arra határnapul

1905. évi március hó 28-ik napjának

d. e. 10 óraja Völgyköz község házához kitűzött azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan az utóajánlati áron alul nem fognak eladatni.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kiküldött árának 10^{0/0} 37 kor. 80 fill., 18 kor. 60 fill., 7 kor. 60 fill., 3 kor. 40 fill. 4 kor. 20 fill.

Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átsozgatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap

alatt fizetendő az árverés napjától számított 5^{0/0} kamatokkal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkvi hatóságnál és Völgyköz község házában megtekinthetők.

Muraszombatan, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál, 1905. február 21.

Dr. Schick, kir. albiró.

570/1905. tkv. sz.

Ujabb árverési hirdményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbíró, mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kisbirtokok Országos Földhitelintézetével szövetségbe lévő Vas-Zalamegyei első takarékpénztár végrehajtónak Both Imre és Ingizi Eszter velemeri lakosok végrehajtást szenvedtek elleni 147 kor. 28 fillér tőke követelés és járulékaik és 14 kor. 30 fill. ezennel megállapított árverés kérvényezési költségei kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. járásbíró, mint tkvi hatóság területén lévő, a velemeri 4. sz. tkjvben A I. 1—12. sor 369/a, 401/c, 421/a, 441/c, 442/c, 444/a/3, 480/a/3, 516/a/3, 531/c, 538/c, 580/a, 583/c hrsz. ingatlanra 437 koronában, a velemeri 4. sz. tkjvből a 209. sz. tkjvbe bejegyzett A I. 1—3. sor 720/a, 723/c, 816/a hrsz. ingatlanra 330 koronában és a 18. sz. tkjvben A I. 3—16, 18—22. sor 323/a, 334/b, 339/b, 373/b, 379/b/2, 386/b, 399/b, 400/a, 407/c/2, 415/b, 489/b/2, 525/d/2, 557/b, 701/b, 739/b, 797/b, 563/b, 460/a hrsz. 91. házs. ingatlanra 1195 koronában megállapított kiküldött árban az árverés elrendeltetik s arra határnapul

1905. évi március hó 31. napjának

d. e. 10 óraja Velemér község házához kitűzött azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlanok esetleg a kiküldött áron alul is eladatni fognak.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kiküldött árának 10^{0/0} a 43 kor. 70 fill., 33 kor., 119 kor. 50 fillér.

Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átsozgatni.

A vételár 2 egyenlő részletben 2 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5^{0/0} kamatokkal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tekkönyvi hatóságnál és Velemér község házában megtekinthetők.

Kelt Muraszombatan, a kir. járásbíró mint tekkönyvi hatóságnál, 1905. évi február 11.

Dr. Schick, kir. albiró.

607/1905. tkv. sz.

Árverési hirdményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ingatlan és Jézalög forgalmi intézet Gurré Ferencz budapesti czég végrehajtónak Lipics István (nős Benkó Inonával) tótmorácsi lakos végrehajtást szenvedett elleni 240 korona tőke követelés és járulékaik és 18 kor. 30 fillér árverés kérvényezési költségei kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. járásbíró, mint tkvi hatóság területén lévő, a tótmorácsi 49. sz. tkjvben A I. 1. 3. 5—11, 14—17, 19—23. sor 1518, 1547, 1560, 1579, 1586, 1610, 1614, 1615, 1630, 1656, 1660, 1667, 1671, 1730, 1765, 1777, 1782, 1789. hrsz. 59. házs. birtokra

1122 koronában megállapított kiküldött árban az árverés elrendeltetik s arra határnapul

1905. évi április hó 21-ik napjának

d. e. 10 óraja Tótmorácz község házához kitűzött azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan esetleg a kiküldött áron alul is eladatni fog.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kiküldött árának 10^{0/0}-át, 112 kor. 20 f. Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átsozgatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5^{0/0} kamatokkal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkvi hatóságnál és Tótmorácz község házában megtekinthetők.

Muraszombatan, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál, 1905. február 11-en.

Dr. Schick, kir. albiró.

A világ legjobb teája az

„Indra-tea“

Csak ezt kérje mindenütt.

Indra-Tea Import Company, Triest G.

Nagy raktár: FÜRST A. és FIÁNAL,
Muraszombat.

A természet

kedvelőinek!

Tarcali telepünk a kereskedelmi, kerti és dísznövénnyek jól gondozott és gazdag gyűjteménye.

Erfurti és egyéb magvaink

a legfrissebbek, a mellett meglepően olcsók és minden 5 K meghaladó rendelés portmentes.

Legnemesebb rózsafajok

szinpompázó változatban. Köztük több újdonság is. **Pelargonjak** legbecesebb fajai, **Szamócák**. Magastörzsű **köszmete-** és **ribizke-fák**. Több millió fajtisza, das gyökerű gyümölcs- és díszfa-csemete.

Minden talajban díszlő téli évelő virágfajok.

Szölköthéshez legalkalmasabb jutafonál és egyéb kertészeti különlegességek.

Kertek díszítése, átalakítása és építése a legmodernebb ízlés alkalmazásával. Levélbeli megrendelésre a legpontosabban szolgáljuk ki levejüket.

Eötvös Lajos és Társai

kereskedelmi kertészet

Tarcal (Zemplénmegye).

A legszebb alaku és legnagyobb súlyu takarmányrepa- és konyhakerti terményért 50, 20 és 10 korona jutalom aranyban.

Benzinmotorok, Gőzcséplőkészletek, Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági

Gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A Magyar Kir. Államvasutak Gépgyárának

vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Nyomatott Balkányi Ernő gyorssajtóján, Muraszombatan.